

121. Brez izpolnjevalcev Besede ni poznavalcev Besede!

1 (Gospod:): 'Kar mora vedeti in verovati človek, to bosta tako in tako - poglej tja! - Moja pisarja zapisala po Mojem naročilu (Matej in Janez, pripomba J. Lorberja). Kdor bo to sprejel in se po tem ravnal, bo dosegel tudi sprejetje Mojega duha. In ko ga bo imel, naprej ne bo potreboval ničesar več.

2 Če pa bo ostal ob tem, kar je od Mene slišal, mlačen in se ne bo potrudil, da bi postal povsem dejaven po tem, bo pač imel črko, kot jo zapisujeta oba Moja pisarja in kakor jo je zate in še za nekatere zapisal Rafael, toda do duha, ki je globoko v črki, ne bo prodrl nikoli.

3 Nikomur ne bo koristilo, če bo le verno klical: 'Gospod, Gospod!', kajti takšni izpovedovalci bodo v Mojih očeh vselej prav takšni kot bitja, ki Me ne poznajo in jih tudi Jaz ne spoznam.

4 Kot od Boga resnično vam za večno povem: Kdor ne bo povsem izpolnjeval Mojega nauka, temveč ga bo le poslušal ter občasno občudoval in hvalil, ne bo dobil Mojega duha in ves Moj nauk mu bo v bistvu koristil prav malo ali nič! Ko bo nazadnje nekoč, potem ko bo odložil telo, kot duša ostal povsem gol, bo o Meni in Mojem nauku vedel prav toliko, kot da bi na zemlji še nikoli ne bil slišal o njem niti zloga, vendar je tudi to povsem naraven življenjski pojav.

5 Nekdo na primer je slišal marsikaj in celo veliko govoriti o velikem cesarskem mestu Rimu, pozna tudi pot tja in ima sredstva in priložnost za potovanje, da bi si v prostem času lahko ogledal veliko mesto in spoznal vse v njem - celo njegovi prijatelji, ki so že bili v Rimu, ga večkrat spodbujajo, naj to stori. Ampak on, prvič, nima nikoli pravega časa za to, potem je prelen in se boji morebitnih neprijetnosti na potovanju in nazadnje reče: 'Aj, čemu potovanje v Rim? Moji prijatelji so mi to veliko mesto že tako in tako podrobno opisali, da ga lahko v svoji domišljiji uzrem prav tako, kakor da bi bil sam že večkrat v Rimu!'

6 To si mož prav lepo domišlja. Pokažimo mu pa danes kar se da natančno podobo mesta Rima, toda brez napisa, kaj predstavlja, - in naš mož, ki si domišlja, da doobra pozna Rim, bo gledal v podobo kakor bik v nova vrata, ki jih ni vajen! Lahko ga pustimo več let ugibati, vendar nikoli ne bo mogel prepričljivo in zanesljivo trditi, da je to uspela podoba mesta Rima!

7 Rečem pa še več: Naj ta človek po naključju zares pride v Rim toda sam in tako, da bi mu tudi v Rimu nihče ne povedal, da je v Rimu, ampak v povsem drugem mestu - nazadnje bo to verjel in tako zaradi samih dreves ne bo videl celega, velikega gozda!

8 Zato nikakor ni dovolj, da si človek iz govoric ali z branjem raznih opisov pridobi znanje o čemer koli. Vse to znanje ostane nemo in brez življenjske vrednosti, če ga dejavno ne poveže z življenjem duše.

9 Če se vsak človek, ko je slišal veliko zanj nenavadnih reči o mestu Rimu, odloči za potovanje tja, kamor potem tudi res odpotuje in si tam ogleda vse, kar le more, bo imel polno resnico najgloblje vtisnjeno tudi v svoji duši in si potem ne bo mogel Rima

nikoli predstavljati drugače, kakor ga je videl sam.

10 Če pa sam Rima nikoli ne bi videl, bi se z novo in spremenjeno pripovedjo o podobi mesta Rima tudi njegova predstava pošteno spremenila; ena domišljajska podoba bi izrinila drugo, in to bi se nadaljevalo tako dolgo, dokler si nazadnje o mestu sploh ne bi mogel narediti kolikor toliko vzdržne predstave.

11 Ko pa je, kot sem rekel, Rim sam videl, lahko pride k njemu na stotine čvekačev in mu povsem na novo in nenavadno opisujejo mesto Rim, pa se jim bo le smejal in se kdaj pa kdaj jezil nad lažno nesramnostjo nekaterih brezdelnežev in lenih postopačev, ki bi radi zasloveli, in bo vsem odločno pokazal vrata; v njem namreč živi resnična podoba Rima in je ne more izriniti nobena druga, izmišljena predstava.

12 Toda kako je to mogoče? Ker si je s trudom in delom vtisnil popolno resnico v svojo živo dušo in ne le v svoje možgane! Torej je v dušo sprejel resničnega duha stvari; resnična podoba živi zdaj v njem in je nobena zunanja zmotna podoba ne more več ubiti in uničiti, ker je postala resnična živa podoba.

13 In tako kakor ta prilika zelo jasno kaže razliko med lažnim videzom in polno resnico v vsakem pogledu in vsakem oziru - iz česar vsak zlahka in temeljito uvidi, da dejavno lastno prepričanje daleč prekaša vsak še tako pravilen opis Rima, ker je predstava, ki jo ta zbudi, vendarle izmišljena in jo zlahka izrine druga, drugače utemeljena, ker ni postala živa podoba v duši - in natanko tako je tudi z Mojim naukom."

Janezov veliki evangelij

Jakob Lorber

knjiga 5